

τέτοια μέθη!

Ἡ Μαγδαληνή ἐγύρισε ἄλλοῦ τὸ κεφάλι της, τόσο συγχι-
σμένη, ὥστε τῆς ἤλθαν στὰ μάτια δάκρυα.

Σὲ λίγες μέρες ὁ Ὀκτάβιος Χαρδέλ, ξανάφυγε γιὰ τὴν Ἀ-
φρική, ἀφήνοντας ξοπίσω του γιὰ μιὰ ἐλπίδα αὐτὸ τὸ μελαγ-
χολικὸ γράμμα ποὺ ἀπηύθυνε στὴ φίλη του κυρία Ρίντ.

« Ἀγαπητή μου Κλωτίλδη,

Ὅταν διαβάσης αὐτὸ τὸ γράμμα μου, θὰ βρῶσκαί μου μακριά. Ἀπὸ τὸ
φόβο μου γιὰ ἕνα κίνδυνο, θὰ πῆτε, ρίχνομαι σὲ χειρότερο. Αὐτὸ εἶνε
λίγαν ἀλήθεια. Ἔχω ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργήσω ἔτσι, γιατί μόνο
στὸν ἑαυτὸ μου κάνω κακό...

Ποῦ τὸ ξέρω ἐγὼ ἂν ἡ κόρη αὐτὴ δὲν εἶνε θῦμα κάποιος σαγμαίας
πλάνης ;

Ἄν ὅμως μ' ἀγαπᾷ ἀληθινά, δὲν θὰ μπορέσει ἄρα γε νὰ περιμένη
ἕνα χρόνο αὐτὴ μάλιστα ποὺ ἔχει τόσες καὶ τόσες διασκεδάσεις; Ὅ,τι
κι' ἂν συμβῆ ὅμως, ἐγὼ θὰ μείνω πιστὸς γιὰ πάντα σὲ μιὰ εἰκόνα,
ποὺ μοῦ εἶνε τώρα πὸ ἀγαπητὴ κι' ἀπ' τὴ ζωὴ ἀκόμα !...

Ὀκτάβιος Χαρδέλ»

Ἡ ἀλήθεια ἦταν πὼς ὁ ἔρωσ του ἐκεῖ κάτω,, στὴν ἀγνή ἀ-
νμόσφαιρα τῆς φύσεως ἔγινε πὸ ἰδανικός. Ὅταν ἐπέρασε ὁ
χρόνος, ξαναγύρισε θεότρελλα πειὰ ἐρωτευμένος μὲ τὴ Μαγδα-
ληνή.

Ἐτρεξε πρῶτα στῆς κυρίας ντὲ Ρίντ, μὰ δὲν τὴν βρῆκε σπίτι
της. Ἐπειτα πῆγε στὸ δάσος, τὴν ὥρα τοῦ πε-
ριπάτου. Παραμόνευε ὄλα τὰ ἀμάξια ποὺ περ-
νοῦσαν καὶ σὲ κάθε γυναικεῖο πρόσωπο νόμι-
ζε πὼς ἀναγνώριζε τὴν ἀγαπημένη του...

Τί ἦταν, ὅμως, ἡ ἀγωνία ἐκείνη ἔμπρὸς στὸν
πόνο ποὺ δοκίμασε, ὅταν τὴν εἶδε ξαφνικά,
ἀπαθῆ σὰν εἰδωλο, νὰ περνᾷ κοντά του, χω-
ρὶς νὰ δεῖξη τὴν παραμικρὴ συγκίνησι, κα-
θισμένη σ' ἕνα πολυτελέστατο ἀμάξι, στὸ πλευ-
ρὸ τοῦ Ἄι-λάιφ ἀπὸ τοὺς τζέντλεμαν τῆς ἀγ-
γλικῆς παροικίας τοῦ Παρισιοῦ, τοῦ θαρώνου
Χέρς ;

Ἀγανακτισμένος τότε τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι
τῆς κυρίας ντὲ Ρίντ. Αὐτὴ, γεμάτη συμπάθεια
καὶ οἶκτο, τοῦ ἔσφιξε τὰ χέρια καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἦλθατε λοιπὸν, φίλε μου, ἦλθατε ; Τὰ
ἔμαθατε ὄλα ;

— Θεέ μου, ναί! ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος μὲ προ-
σποιητὴ ἀδιαφορία. Δὲν σᾶς τὸ εἶχα πεί; Δὲν
εἶχα δίκη ;

— Λοιπὸν δὲν σᾶς μέλει .

— Διόλου !

— Ἀ! Λέτε ψέματα, τοῦ εἶπε ξαφνικά ἐκείνη
τότε, κυττάζοντάς τον κατάματα. Νά... ἕνα
δάκρυ ποὺ ἀνέβηκε στὰ μάτια σας ἀπὸ τὴν
καρδιά σας...

Καὶ μὲ μεγαλύτερη ἔπειτα τρυφερότητα πρόσθεσε:

— Ἀ! φτωχέ μου φίλε, καὶ τρεῖς φορές τρελλέ, καλὰ νὰ πά-
θης, ἀφοῦ ἤθελες νὰ κάνης νάξια στὴν εὐτυχία, τὴ στιγμή ποὺ
μιὰ γυναῖκα σοῦ εἶπε: «Σ' ἀγαπῶ»...

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΛΕΒΥ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Ο ΚΛΕΜΑΝΣΩ ΚΑΙ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ

Ὁ Κλεμανσὼ δὲν χάριζε κάστανά οὔτε στοὺς δικούς του κ'
ἐννοοῦσε νὰ λήη πάντοτε ἐκεῖνο ποὺ αἰσθανότανε μέσα του.

Μιὰ μέρα ὁ ἀδελφὸς του Ἀλθέρτος, ποὺ ἦταν δικηγόρος, πῆ-
γε νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ.

— Τί συμβαίνει ; τὸν ρώτησε ὁ Κλεμανσὼ.

— Θᾶθελα νὰ μοῦ δώσης μιὰ συμβουλή... Εἶμαι ἄρρωστος.

— Μὰ δὲν εἶμαι πειὰ γιατρός, τοῦ ἀπάντησε ξερὰ ὁ Κλε-
μανσὼ.

— Ὑπῆρξες ὅμως ἄλοτε. Καὶ γι' αὐτὸ σήμερα ἔρχομαι ν' ἀ-
πευθυνθῶ στὸν γιατρὸ Κλεμανσὼ.

— Μίλα τότε... Εἶσαι ἄρρωστος, ὠραῖα... Τί αἰσθάνεσαι ;

— Μιὰ παράξενη κομμάρα.

— Ἐργάσου.

— Καὶ μιὰ ἀνυπόφορη ἀνία.

— Ἀνία, εἶπες; Τότε ὅταν μι-
λᾶς στὸ δικαστήριον, φρόντιζε
νὰ μὴν... ἀκοῦς τὰ λόγια σου!..

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τὸν περασμένο μῆνα σὲ μιὰ πόλι τῆς βορείου Ἀγγλίας, μερι-
κοὶ ἐκδρομεῖς δοκίμασαν μιὰ ζωηροτάτη συγκίνησι.

— Μέσα στὴν «κουφάλα» τοῦ κορμοῦ μιᾶς μεγάλης καὶ αἰωνο-
βίης θαλανιδιάς, βρῆκαν τὸν σκελετὸ ἑνὸς πολεμιστοῦ, ὁ ὁποῖος
φοροῦσε μεσαιωνικὴ πανοπλία.

— Φαίνεται ὅτι ὁ πολεμιστὴς αὐτὸς κατέφυγε στὴν περίεργη
αὐτὴ κρύπτη, ἐπειδὴ καταδιωκόταν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του. Κα-
τόπιν ὅμως, ὅταν παρῆλθε ὁ κίνδυνος, δὲν μπόρεσε νὰ ξαναβῆ
ἀπὸ κεῖ μέσα, καὶ πέθανε ἀπὸ τὴν πείνα.

— Οἱ ἀρχαιολόγοι, οἱ ὁποῖοι ἐξήτασαν τὸν σκελετὸ, ὑποστηρί-
ζουν ὅτι τὸ δράμα συνέβη κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα.

***

Στὴν Ἀμερικὴ ἡ ἀστυνομία κατορθώνει νὰ κάνη τοὺς ἐγ-
κληματίας νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἀλήθεια, ναρκώνοντάς τους μὲ
ὠρισμένη ποσότητα «σκοπολαμίνης».

— Τὸ ναρκωτικὸ αὐτό, ποὺ δόθηκε ἀνεπιτυχῶς καὶ στὸν Μα-
ρίνο στὶς φυλακὲς Συγγροῦ, ἐξάγεται ἀπὸ ἕνα κίτρινο παρό-
χθιο ἀγριολούλουδο. Ἐχει τὴν ιδιότητα νὰ κάνη τοὺς ἀνθρώ-
πους ἀνικάνους νὰ ψευθοῦν.

***

Στοὺς ἀριστοκρατικοὺς κύκλους τῆς Ἀμερι-
κῆς εἶνε πολὺ τῆς μόδας τελευταῖα πυτζάμες
ἀπὸ χρωματιστὴ τζελατίνα.

— Ἡ διαφάνεια ὅμως τῶν πυτζαμῶν αὐτῶν
προκάλεσε τὴν ὀργὴ καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῶν
διαφόρων ἠθοπλαστικῶν συλλόγων. Πολλοὶ
Πουριτανοὶ μάλιστα, ἀνήκοντες στοὺς συλλό-
γους αὐτοὺς, ἐπέδραμαν μαινόμενοι σὲ διάφο-
ρα καταστήματα νεωτερισμῶν τῆς Νέας Ὑόρ-
κης καὶ τοῦ Σικάγου, καὶ ἐξέσκισαν ὄσες τέ-
τοιες πυτζάμες βρῆκαν ἐκεῖ.

***

Ἡ ἀφηρημάδα γίνεται συχνὰ πρόξενος πολ-
λῶν κακῶν.

— Ἐνας ἱκανώτατος λωποδύτης, ὁ ὁποῖος
εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ εἶνε ἀφηρημένος, ἀφοῦ δι-
έρρηξε στὸ Κάιρο ἕνα χρηματοκιβώτιο, καὶ
πῆρε ἀπὸ μέσα 200 λίρες, φεύγοντας, λησμό-
νησε στὸν τόπο τῆς διαρρήξεως, ὄλα τὰ διαρ-
ρηκτικὰ του ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα εἶχε μέσα
σ' ἕνα χαρτοφύλακα ποὺ ἔφερε τ' ὄνομά του
καὶ τὴν διεύθυνσί του.

— Ἐτσι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν δυσκολεύτηκαν
καθόλου νὰ τὸν συλλάβουν.

***

Κατὰ τὸ ἔτος 1934 σὲ ὅλη τὴν Μεγάλῃ
Βρετανία σκοτώθηκαν 92 ἄνθρωποι, πέφτοντας ἀπὸ τὸ... κρεβ-
βάτι τους, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου τους.

— Ἀπὸ τὰ 92 αὐτὰ θύματα, τὰ 40 ἦσαν μικρὰ παιδιὰ.

***

Ἐνας κάτοικος τοῦ Σικάγου, τὸν ὁποῖον εἶχε ἐγκαταλείψει
ἡ γυναῖκα του γιὰ λίγον καιρὸ γιὰ νὰ ξαναγυρίσει κατόπιν με-
τανομημένος στὴ συζυγικὴ στέγη, ἔκανε γνωστὴ τὴν ἐπάνοδό
της, δημοσιεύοντας στὴν ἐφημερίδα «Ἡλιος τοῦ Σικάγου» τὴν
παρακάτω ἀγγελία:

«Μὲ τὴν παροῦσα ἀγγελία γνωστοποιῶ σὲ ὄλους τοὺς ἐνδια-
φερομένους, καθὼς καὶ σὲ ὄσους μοῦ ἐξεδήλωσαν τὴν συμπά-
θειά τους γιὰ τὸ ἀτύχημά μου, ὅτι ἡ γυναῖκα μου, ἡ ὁποῖα
εἶχε ἐγκαταλείψει τὴν συζυγικὴ στέγη δίχως ἐπαρκῆ δικαιολο-
γητικὰ, θεωρεῖ τὸν ἑαυτὸ της εὐτυχῆ ἐπειδὴ μετενόησε κ' ἐ-
πανῆλθε σὲ αὐτὴ. Μ' ἐξουσιοδότησε δὲ νὰ σᾶς δηλώσω, ὅτι δὲν
θὰ ἐπαναλάβῃ αὐτὴν τὴν ἀνοησία !»

***

Σὲ πολλὰς ἐπαρχίας τῶν Ἰνδιῶν οἱ ἰθαγενεῖς, ὁσάκις φαῖν
τὸ νέο φεγγάρι, θγαίνουν στοὺς δρόμους καὶ καταριοῦνται ὁ ἕ-
νας τὸν ἄλλο, γιατί πιστεύουν ὅτι στὴν περίπτωσι αὐτὴ, ἡ κα-
τάρης φέρνουν τύχη!...

— Ἐπίσης στὰ μεσόγεια χωριά τῆς Σκωτίας, ἡ γρηοῦλες
συνηθίζουν νὰ γονατίζουν καὶ νὰ
προσεύχωνται κάθε φορὰ ποὺ
ἀνατέλλει τὸ νέο φεγγάρι κί'
αὐτὸ γιὰ νὰ ἐξευμενίσουν τὴ δι-
αβολικὴ του δύναμι.

